

עפ"ת 38457/11/13 - אבו סבית סאלם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 38457-11-13 אבו סבית סאלם נ' מדינת ישראל
ת.ז. תת"ע 3633-10-10
300253895

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער אבו סבית סאלם
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד קישאווי

ב"כ המשיבה - עו"ד ראאד ענוז

אין הופעה למערער

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער (שלא מצא לנכון להתייצב לדיון בעניינו היום, וזאת לא פעם ראשונה), הוגש כתב אישום, על-פיו, ביום 16.07.10 בשעות הקטנות של הלילה בכביש 44, נהג כאשר הוא שיכור.

על-פי בדיקת ינשוף שנערכה לו, נמצאו בכל ליטר אוויר בריאותיו 385 מק"ג אלכוהול. בשל כך, הואשם, כאמור, בעבירה בניגוד לסעיפים 62(3) לפקודת התעבורה, ובניגוד לתקנה 169ב' לתקנות התעבורה.

המערער כפר במיוחס לו בבית משפט קמא ובית המשפט, לאחר שמיעת ראיות, הרשיע אותו בדיון. לעונש, גזר לו בית משפט קמא, למערער, מאסר בפועל של חודש ימים, פסילה מלנהוג בפועל למשך 36 חודשים ובנוסף הטיל עליו עונשים אחרים.

הערעור הוא הן על הכרעת הדין והן על מידת העונש.

באשר לערעור על הכרעת הדין, מרכז המערער את הערעור בשלוש נקודות; הראשונה שבהן, שהיה פער זמן שלא

עמוד 1

בהתאם להנחיות המשטרה בין בדיקה לבדיקה במכשיר הינשוף; השנייה, שהדו"ח שמילאה השוטרת הבודקת אינו משקף נכונה את ציר הזמן שבו נערכה הבדיקה; השלישית, שעדי התביעה, השוטר ירון אלפר ודגנית באריאן, מסרו עדויות סותרות מלאות כשלים שלא ניתן היה להרשיע עפ"י טיבן.

ההלכה היא, כידוע, שאין ערכאת הערעור מתערבת בקביעות עובדה ובמצאי מהימנות של הערכאה הדיונית, ראה לעניין זה, למשל, ע"פ 5124/08 טארק ג'אבר נ' מדינת ישראל [מיום 04.07.11].

בסופו של יום, הערעור שבפניי הינו על אותן קביעות עובדה וממצאי מהימנות שקבע בית משפט קמא, שכולם נכונים היו. בית משפט קמא קבע שפעולת השוטרים שבדקו את המערער הייתה בהתאם להוראות היצרן של מכשיר הינשוף ועפ"י הנחיות המשטרה, קבע שעדויות השוטרים מהימנות עליו ודחה את טענות המערער באותן נקודות ובצדק.

ייאמר, שבנסיבותיו של תיק זה, אף אם הייתי קובע שערעורו של המערער על כך שמכשיר הינשוף הופעל שלא כהלכה, עדיין היה מקום להרשיע את המערער.

המערער נכשל בבדיקת מאפיינים כישלון טוטאלי. במבחן הליכה על קו כשל ולא הצמיד עקב לאגודל, במבחן הבאת אצבע לאף כשל והחטיא בהבאת אצבעו לאף. בנוסף לכך, הריח פיו ריח אלכוהול ונוסף על כך, התנהגותו הייתה רדומה ובנסיבות שבהן המערער בחר שלא להעיד בבית משפט קמא על-פי הוראות סעיפים 161 ו-162 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, לא יכול היה בית משפט קמא אלא להרשיעו בדין ובצדק.

באשר לעונש - בית משפט קמא, תוך שהוא נותן משקל לעברו התעבורתי והפלילי הלא קל של המערער, אשר הורשע כבר בעבר בעבירה של נהיגה בשכרות לפחות פעם אחת, פסק למערער עונש מידתי והולם, שבוודאי אין כל הצדקה להתערב בו.

ב"כ המערער הציג מסמכים של מר אולמן, שאף הגיע לאולם בית המשפט היום, על-פיהם, ראוי לבחור בהליך שיקומי בעניינו של המערער, שהשתחרר לאחרונה מבית הסוהר. אני חשבתי שבהינתן העובדה שהעבירה הנוכחית נעברה לפני שהמערער נכנס לבית הסוהר בעניין אחר, שאולי יש מקום לבחון את ההליך השיקומי בעניינו, בהינתן עונש המאסר בפועל הלא ממושך שהטיל בית משפט קמא, אבל בנסיבות שבהן המערער איננו מתייצב לדיון ללא הסבר, אין כל הצדקה להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, שכאמור הוא הולם ומידתי. ממילא, בהינתן העובדה שמדובר בדחייה רביעית של תיק זה, כאשר בישיבה קודמת בשבוע שעבר, משלא התייצב המערער ונדחה הדיון להיום, נדרש בא כוחו להציג תעודת רופא, לאור העובדה שנטענה טענה שהמערער בבית חולים והיום לא הוצגה כזו, ממילא היה מקום לדחות את הערעור גם על-פי סעיף 208 לחסד"פ, בשל אי-הופעתו של המערער.

הערעור, על כל חלקיו, נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום ראשון הקרוב, 26.01.14 בשעה 10:00 בבית"ר "ניצן", כשברשותו תעודת זהות או דרכון, ויתאם את כניסתו בסיוע סנגורו בטלפון 08-9787336, 08-9787977.

**ניתנה והודעה היום כ"ב שבט
תשע"ד, 23/01/2014 במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דוידי